

EXPOSICIÓ RECOMANADA

ANTONI SANSÓ

GABRIEL LACOMBA

Després d'haver itinerat per Manacor i Calvià, ens arriba a Sa Mániga de Cala Millor l'exposició de fotografia de Gabriel Lacomba que es podrà visitar fins el 17 de febrer per després passar fins l'11 de març a Felanitx.

Aquestes fotografies escultures, responen a un treball ben elaborat i estructurat amb el rigor d'un gran equilibri entre la imaginació i la tècnica. Tècnica que queda molt ben documentada a l'escrit que el propi artista ens presenta damunt el catàleg de l'exposició. Resulta obligat la seva lectura per poder emetre un judici sobre l'obra que se'ns presenta. Maria Josep Mulet, afirma en el mateix catàleg, que «l'obra de Lacomba s'ubica en la frontera, en la polèmica del que és o no fotogràfic, per afirmar amb imatges que allò fotogràfic no té fronteres».

L'espectador ha de saber que no visita simplement una exposició de fotografia. Per gaudir d'aquesta, és interessant arribar a una reflexió que ens porti a fer-nos la mateixa pregunta que es fa el mateix artista. Per què una estenopecica? De la seva resposta neix la convicció de que no es pot quedar decebut ni indiferent davant una obra com aquesta.

La fotografia, des dels seus orígens, s'ha debatut entre el valor documental i el reconeixement del seu status artístic. A mitjans del segle XX apareixen dos grans corrents dins la fotografia d'avantguarda. Una, amb vocació experimental i renovadora (Man Ray, Moholy-Nagy) l'altra ben diferent i més purista (Blossfeldt, Sander, Renger-Patzsch).

Lacomba, amb un llenguatge fotogràfic, reivindica el seu valor com a mitjà de creació artístic. Algú va dir que «la fotografia com art, té el deure i la necessitat de formular propostes creatives». Lacomba ho fa i reflecteix la capacitat comunicativa de la fotografia. Convé subratllar la seva habilitat per sorprendre'ns des d'una reflexió constructiva però també amb una manipulació del procés fotogràfic com a forma d'expressivitat.

El seu estil, parteix de mitjans mínims i rudimentaris per expressar el

poder evocador de la fotografia. Utilitza la seva càmera pobre per obrir tot un ventall de possibilitats i interpretacions. En el seu cas, destaca també per la particular coherència que caracteritza la seva proposta.

Difícilment podem classificar els treballs de Lacomba com a simples fotografies. Darrera la càmera no hi ha tan sols un fotògraf, hi trobam una recerca d'un artista que es recrea amb les imatges, els objectes, els conceptes, ...

L'obra de Lacomba, difícilment classificable, ens suggereix i provoca reflexions que van més enllà de l'estricta atracció o rebuig. Després d'una atenta contemplació d'aquestes obres s'estableix un joc visual al si de la proposta.

Imatges atractives i eròtiques, com les aconseguides amb les set peces més grans de l'exposició del mateix tamany i forma i on el cos és representat sota una intimitat misteriosa. El cos humà s'insereix en aquest univers oníric que és la realitat de la ment.

Imatges compostes com verdaderes escultures o instal·lacions en les quals obté una gran força expressiva.

Imatges de petitíssim format, però que ens conviden a la seva contemplació. Imatges on la vasa es configura com un element significatiu d'una gran duresa que ens recorda el nazisme d'ahir i d'avui.

Imatges d'estructura espacial i de contingut irreal i difícil.

Imatges.

Antoni Sansó

ANA MASCARÓ EN FUNDACIÓ TROBADA A PARTIR DEL 13 DE ENERO

Del 13 de enero al 8 de febrero del próximo 2001, Ana Mascaró mostrará su más reciente pintura en Fundació Trobada, cuya inauguración estará acompañada del grupo musical Amigos.

Ana, que siempre es noticia, también en febrero mostrará su obra en la V Internationale Kunstmesse, que se celebrará en Innsbruck. Nuestra pintora tendrá obra en los stands de una galería austriaca y dos italianas.

La pintora junto a su padre, Bartolomé Mascaró.

